

Ročník 1969

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 42

Vydána dne 18. listopadu 1969

Cena 60 hal.

OBSAH:

126. Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví
127. Vyhláška rady Jihočeského krajského národního výboru v Brně, kterou se určuje další městský národní výbor v kraji stavebním úřadem
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

126

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

ze dne 1. října 1969,

kterou se mění a doplňuje vyhláška o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem školství Slovenské socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 54 odst. 1 a § 58 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

Článek 1

Vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 90/1967 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 4 odst. 3 zní:

„^[3] Povolání dentisty mohou vykonávat zdravotnickí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu tohoto povolání podle dřívějších předpisů.“^{*)}

2. Ustanovení § 6 odst. 2 zní:

„^[2] Střední zdravotnický pracovník může být převeden na práci v jiném oboru, než pro který získal způsobilost, jen výjimečně a jen na pracoviště, která určí ministerstvo zdravotnictví. Přechodně lze takové opatření učinit se souhlasem

^{*)} Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech, a ustanovení čl. 1 č. 1 vyhlášky č. 90/1967 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví.

pracovníka na dobu šesti měsíců a bez jeho souhlasu, vyžaduje-li to nezbytná provozní potřeba organizace, nejdéle dohromady na dobu třiceti pracovních dnů v kalendářním roce.*) Na delší dobu možno takové opatření učinit se souhlasem pracovníka a za předpokladu, že se pracovník zaváže rozšířit své znalosti i na tuto odbornou činnost a nejpозději do dvou let ode dne převedení složit na střední zdravotnické škole zkoušky v rozsahu určeném ministerstvem zdravotnictví.

3. Ustanovení § 7 zní:

„§ 7

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají podle pokynů lékaře a pod vedením středních zdravotnických pracovníků odbornou činnost vyžadující zdravotnické vzdělání.

(2) Nižšími zdravotnickými pracovníky jsou: ošetřovatelka, pěstounka, zubní instrumentářka, masér, pitevni laborant-preparátor a dezinfektor.

(3) Pracovní náplň jednotlivých odborů nižších zdravotnických pracovníků určuje ministerstvo zdravotnictví.

(4) Nižší zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním zdravotnické školy nebo dlouhodobého odborného kursu podle osnov schválených ministerstvem zdravotnictví a složením předepsaných zkoušek.“

4. Ustanovení § 8, včetně nadpisu, zní:

„§ 8

Pomocní zdravotničtí pracovníci

(1) Pomocní zdravotničtí pracovníci vykonávají pod vedením výše kvalifikovaných odborných pracovníků činnost vyžadující krátkodobé zdravotnické vzdělání.

(2) Pomocnými zdravotnickými pracovníky jsou sanitářky (sanitáři) pro jednotlivé úseky práce.

(3) Pracovní náplň jednotlivých odborů pomocných zdravotnických pracovníků stanoví ministerstvo zdravotnictví.

(4) Pomocní zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním odborného školení a složením závěrečné zkoušky. Toto školení je organizováno ve zdravotnických zařízeních podle učebních plánů a osnov schválených ministerstvem zdravotnictví.“

5. Ustanovení § 12 odst. 2 zní:

„(2) Základní rozsah znalostí v jednotlivých specializačních oborech stanoví specializační náplně, které vydává Institut pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů (dále jen „Institut“) po schválení ministerstvem zdravotnictví.“

6. Ustanovení § 16 odst. 1 zní:

„(1) Specializační příprava pro první specializaci začíná všeobecnou částí, jejímž cílem je upevnit a prohloubit pod vedením zkušeného odborníka teoretické a praktické znalosti získané v průběhu studia. Ministerstvo zdravotnictví může v jednotlivých případech stanovit, že lékaři absolvují všeobecnou část specializační přípravy v prvních třech letech vlastní specializační přípravy. Takové opatření se oznámí Institutu.“

7. Z ustanovení § 21 se vypouští odstavce 2.

8. Pátá hlava, včetně nadpisu, zní:

„Hlava pátá

DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ NIŽŠÍCH A POMOCNÝCH ZDRAVOTNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

§ 42

(1) Další vzdělávání nižších zdravotnických pracovníků a pomocných zdravotnických pracovníků je založeno především na plynulém zdokonalování jejich vědomostí a dovedností při práci pod vedením středních zdravotnických pracovníků, lékařů nebo farmaceutů.

(2) Podle potřeb zdravotnických služeb se mohou nižší zdravotničtí pracovníci a pomocní zdravotničtí pracovníci účastnit dalšího vzdělávání obdobně jako střední zdravotničtí pracovníci.“

9. Zrušuje se ustanovení § 50 odst. 3.

10. Ustanovení § 52 zní:

„§ 52

(1) Nižšími zdravotnickými pracovníky podle této vyhlášky jsou i pomocní střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání podle dřívějších předpisů, a pracovníci, kteří podle těchto předpisů získali způsobilost k výkonu povolání nižšího zdravotnického pracovníka a pracují v oboru ke dni začátku účinnosti této vyhlášky déle než tři roky.

(2) Pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání nižšího zdravotnického pracovníka podle dřívějších předpisů a nepracují v oboru ke dni začátku účinnosti této vyhlášky déle než tři roky, si mohou doplnit takto získanou způsobilost doškolením podle osnov schválených ministerstvem zdravotnictví.“

11. Za ustanovení § 52 se vkládá ustanovení § 52a, které zní:

*) Paragraf 37 odst. 3 písm. c) zákoníku práce.

„§ 52a

Ministerstvo zdravotnictví může v odůvodněných případech hodnotit vzdělání zdravotnických pracovníků získané podle dřívějších předpisů a přiznat jim na jeho základě způsobilost k výkonu povolání nebo specializaci podle této vyhlášky, popřípadě stanovit jiný termín a způsob kvalifikační atestace nebo závěrečné zkoušky; přitom přiznání způsobilosti, popřípadě specializace může být vázáno na úspěšné vykonání zkoušky.“

Článek 2

Zrušuje se první část směrnice č. 1/1968 Věstníku ministerstva zdravotnictví o podmínkách pro rozšíření způsobilosti středních zdravotnických pracovníků k výkonu povolání v dalším oboru a o jejich dalším vzdělávání.*)

Článek 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministri

Dr. Zvara v. r.

*) Směrnice byly registrovány v částce 8/1968 Sb.

127**VYHLÁŠKA**

rady Jihomoravského krajského národního výboru v Brně

ze dne 14. října 1969,

kterou se určuje další městský národní výbor v kraji stavebním úřadem

§ 1

Rada Jihomoravského krajského národního výboru v Brně určuje podle § 9, odst. 2, písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebním úřadem:

Městský národní výbor v Ivanovicích na Hané, okres Vyškov.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1969.

Tajemník:

Marek v. r.

Předseda:

Vávra v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální statistický úřad vydal

1. podle § 8 odst. 2 vl. nařízení č. 30/1958 Sb., ve znění vl. nařízení č. 81/1965 Sb. a zákona č. 170/1968 Sb. **výnos** čj. 20793/69 ze dne 12. května 1969 — **doplňky pro účetnictví organizací, kterým bylo uděleno oprávnění k provádění zahraničně obchodní činnosti**. Předpisem se stanoví, že organizace, kterým bylo uděleno oprávnění k provádění zahraničně obchodní činnosti podle vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 121/1968 Sb., zřídí pro zachycení zahraničně obchodní činnosti a zjišťování jejího výsledku alespoň samostatné hospodářské středisko a pro zachycení jejích aktiv a pasiv samostatné syntetické, popřípadě analytické účty, při sestavování kalkulací ceny výkonů zahraničně obchodní činnosti postupují podle směrnice SSÚ, uveřejněných v Ústředním věstníku, částka 3/1968 a že předkládají zvláštní účetní výkazy, stanovené FSÚ. Předpis dále obsahuje přesný způsob, jak organizace doplní jednotnou účtovou osnovu a směrnice k ní pro zachycení hospodářských operací vyplývajících ze zahraničně obchodní činnosti.

Předpis nabyl účinnosti dnem 1. července 1969, byl uveřejněn ve Zpravodaji FSÚ, ČSÚ a SSÚ, částka 4 ze dne 30. června 1969 a lze do něj nahlédnout ve Federálním statistickém úřadě, v Českém statistickém úřadě a jeho krajských a okresních odděleních a ve Slovenském statistickém úřadě a jeho oblastních odborech a okresních odděleních,

2. podle § 5 vyhlášky býv. Státního statistického úřadu č. 186/1968 Sb., o zavedení jednotné evidence pracujících v dohodě s Českým statistickým úřadem, Slovenským statistickým úřadem, ministerstvy práce a sociálních věcí ČSSR, ČSR a SSR a Ústavem státní správy **Směrnice k zavedení a k statistickému využívání jednotné evidence pracujících** ze dne 15. července 1969. Předpisem se stanoví pro určené organizace a zaměstnavatele povinnost vést ve svých záznamech o každém pracujícím závazné ukazatele podle § 2 a 3 vyhlášky č. 186/1968 Sb., zajistit, aby v evidenci byly běžně a přesně prováděny vzniklé změny těchto ukazatelů. Předpis dále obsahuje ustanovení o způsobech alternativního zavedení jednotné evidence pracujících, užívání převodních číselníků, předkládání a sběru závazných ukazatelů a povinnost předložit v předepsané lhůtě příslušný doklad při ukončení pracovního, učeného nebo obdobného poměru a při úmrtí pracovníka.

Předpis nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970, byl uveřejněn ve Zpravodaji FSÚ, ČSÚ a SSÚ, částka 6 ze dne 14. srpna 1969 a lze do něj nahlédnout ve Federálním statistickém úřadě, v Českém statistickém úřadě a jeho krajských a okresních odděleních a ve Slovenském statistickém úřadě a jeho oblastních odborech a okresních odděleních.

Plněním povinností podle shora uvedené vyhlášky a těchto směrnic zaniká povinnost organizace

- a) poskytovat údaje zjišťované až dosud jednorázovými šetřeními o složení a kvalifikační struktuře pracujících a o výtěžcích pracujících **počínajíc 1. lednem 1972**,
- b) vést a předkládat evidenční listy o výtěžku a zaměstnání; termín bude stanoven vyhláškou ministerstva práce a sociálních věcí ČSR a SSR.

Federální výbor pro technický a investiční rozvoj

vydal podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, a podle ustanovení § 30 odst. 2 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, v dohodě s Českým odborovým svazem pracovníků státních orgánů **výnos** ze dne 15. října 1969 čj. 9032/043/1969 **o úpravě platových poměrů odborných, technických a administrativních pracovníků Vydavatelství Úřadu pro normalizaci a měření**.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1969 a lze do něho nahlédnout ve Federálním výboru pro technický a investiční rozvoj a v Úřadu pro normalizaci a měření.

Ministerstvo národní obrany vydalo

1. po dohodě s Ústřední radou odborů podle ustanovení § 206 odst. 2 zákoníku práce předpis „**Vyšetřování a odškodňování úrazů a nemocí vojáků z povolání**“, evid. zn. Všeob-6-1. Předpis upravuje provádění ustanovení § 190—203 zákoníku práce v oboru působnosti MNO;

2. po dohodě s ministerstvem zdravotnictví, ministerstvem financí a Ústřední radou odborů podle § 12 odst. 4 zákona č. 33/1965 Sb., o regresních náhradách, předpis „**Regresní náhrady**“, evid. zn. Všeob-6-3. Předpis upravuje provádění uvedeného zákona v oboru působnosti MNO.

Do předpisů je možno nahlédnout u místních vojenských správ.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo na základě zmocnění § 10 zákona č. 105/1951 Sb., ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 138/1960 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o správních poplatcích, níže uvedené výnosy:

Výnos ze dne 7. června 1969 čj. 24 350/1969 o stanovení výše poplatku za zápis změny držitele motorového vozidla tovární značky Volha a Tatra 603 získaného po 9. červnu 1969 na pořadník;

výnos ze dne 18. července 1969 čj. 22/544/1969 o stanovení poplatku za zápis změny držitele havarovaného motorového vozidla převáděného na AZNP Mladá Boleslav v důsledku havarijního pojištění.

Výnosy jsou uveřejněny ve Finančním zpravodaji č. 3/1969.

Do výnosů lze nahlédnout též na ministerstvu financí ČSR.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo pod čj. 152/29 691/69 ze dne 22. srpna 1969 **výnos ve věci daně z obratu u ministerstva národní obrany.** Výnos doplňuje některá ustanovení výnosu ministerstva financí čj. 152/50 978/68 ze dne 10. prosince 1968 (Zvláštní úprava daně z obratu pro ministerstvo národní obrany a bezpečnostní úsek ministerstva vnitra, Sbor nápravné výchovy ministerstva spravedlnosti a ministerstvo dopravy — železniční vojsko), jež byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 5/1968 a registrován ve Sbírce zákonů ČSSR, částka 4 z roku 1969.

Výnos čj. 152/29 691/69 ze dne 22. srpna 1969 bude publikován ve Finančním zpravodaji č. 3 a lze do něj též nahlédnout u odborů státních financí okresních národních výborů a v ministerstvu financí ČSR.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, a na základě povolení podle § 12 odst. 1 vyhlášky č. 61/1969 Sb., o finančním a hmotném zabezpečení učňů, v dohodě s ústředními výbory Českého odborového svazu pracovníků státního obchodu a Českého odborového svazu pracovníků pohostinství a hotelů **výnos ze dne 29. srpna 1969 o úpravě finančního a hmotného zabezpečení učňů některých učebních oborů v organizacích státního obchodu.** Výnos stanoví při finančním a hmotném zabezpečení učňů v učebních oborech prodavač-prodavačka potravinářského zboží, prodavač-prodavačka průmyslového zboží, prodavač-prodavačka elektrotechnického zboží, prodavač-prodavačka drogistického zboží, kuchař-kuchařka, číšník-servírka a cukrář-cukrářka výjimky z vyhlášky č. 61/1969 Sb., o finančním a hmotném zabezpečení učňů. Nabyl účinnosti dnem 1. září 1969. Zrušil výnos ministerstva vnitřního obchodu ze dne 22. října 1965, kterým se upravuje finanční a hmotné zabezpečení učňů některých učebních oborů v organizacích státního obchodu (č. 29/1965 Věstníku MVO, reg. v částce 48/1968 Sb.).

Výnos byl uveřejněn v částce 5. Věstníku ministerstva obchodu ČSR pod poř. č. 5.

Do Věstníku ministerstva obchodu ČSR lze nahlédnout u odborů obchodu krajských a okresních národních výborů a ministerstva obchodu České socialistické republiky.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky vydalo:

- podle § 2 zákona č. 186/1960 Sb. **klasifikační řád pro odborná učiliště, učňovské školy a učňovská střediska** č. 3256/1969-B-II/1 ze dne 11. dubna 1969. Klasifikační řád nabyl účinnosti dnem 1. 9. 1969, je uveřejněn v publikaci „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, sešit 17—18 ze dne 30. května 1969, možno do něj nahlédnout v ministerstvu školství SSR a v odborech školství a kultúry okresních národních výborů;
- podle § 2 zákona č. 186/1960 Sb. **klasifikační řád pro střední školy v Slovenské socialistické republice** č. 5405/1969-II ze dne 29. května 1969. Klasifikační řád nabyl účinnosti dnem 1. 9. 1969 a je uveřejněn v publikaci „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, sešit 21 ze dne 20. června 1969 a možno do něj nahlédnout v ministerstvu školství SSR a v odborech školství a kultúry okresních národních výborů.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 4. července 1969 byla v Moskvě podepsána Dohoda o vzájemných dodávkách strojů a zařízení mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik v letech 1971—1975.

Dohoda vstoupila v platnost dnem podpisu.

Ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. u generálního tajemníka OSN byla dne 4. září 1969 uložena ratifikační listina Polské lidové republiky k Úmluvě o zdanění silničních vozidel pro soukromé používání v mezinárodní dopravě, sjednané v Ženevě dne 18. května 1956.

Podle ustanovení svého článku 6 odst. 2 Úmluva vstoupí v platnost pro Polskou lidovou republiku dne 3. prosince 1969.

Ratifikační listina Polské lidové republiky obsahuje výhradu k článku 10 odst. 2 a 3 Úmluvy. Text výhrady je k nahlédnutí v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 25/1963 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Austrálie, Dánsko, Francie, Ghana, Irsko, Jugoslávie, Kambodža, Lucembursko, Malta, NSR, Nizozemsko, Norsko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, V. Británie;

2. u generálního tajemníka OSN byla dne 4. září 1969 uložena ratifikační listina Polské lidové republiky k Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě zboží a k Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě cestujících, sjednaným v Ženevě dne 14. prosince 1956.

Podle ustanovení svých článků 5 odst. 2 obě Úmluvy vstoupí v platnost pro Polskou lidovou republiku dne 3. prosince 1969.

Ratifikační listina Polské lidové republiky obsahuje výhradu k článkům 9 odst. 2 a 3 obou Úmluv. Text výhrady je k nahlédnutí v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Úmluvy byly publikovány vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 25/1963 Sb.

Úmluvou o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě zboží jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Dánsko, Finsko, Ghana, Irsko, Jugoslávie, Kuba, Lucembursko, Maroko, Rakousko, Švédsko, V. Británie.

Úmluvou o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě cestujících jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Dánsko, Finsko, Ghana, Irsko, Jugoslávie, Kuba, Lucembursko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, V. Británie;

3. u generálního tajemníka OSN byla dne 4. září 1969 uložena listina o přístupu Polské lidové republiky k Evropské úmluvě o celním projednávání palet používaných v mezinárodní dopravě, sjednané v Ženevě dne 9. prosince 1960.

Podle ustanovení svého článku 7 odst. 2 Úmluva vstoupí v platnost pro Polskou lidovou republiku dne 3. prosince 1969.

Listina o přístupu Polské lidové republiky obsahuje výhradu k článku 11 odst. 2 a 3 Úmluvy. Text výhrady je k nahlédnutí v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 24/1963 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Belgie, Finsko, Francie, Jugoslávie, Kuba, Lucembursko, Maďarsko, Nizozemsko, Norsko, NSR, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Švýcarsko, V. Británie;

4. vláda Mauritie notifikovala dne 18. července 1969 generálnímu tajemníku OSN, že se dnem 12. března 1968 pokládá za vázanu Mezinárodní úmluvou o usnadnění dovozu obchodních vzorků a reklamního materiálu, sjednanou v Ženevě dne 7. listopadu 1952.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 17/1956 Sb.

Úmluvou jsou nyní kromě ČSSR vázány tyto státy:

Austrálie, Belgie, Cejlon, Dánsko, Federace Rhodesie a Njaska, Finsko, Francie, Guinea, Haiti, Indie, Indonésie, Irsko, Itálie, Izrael, Japonsko, Jugoslávie, Keňa, Lucembursko, Malta, Mauritius, Nizozemsko, Nový Zéland, NSR, Norsko, Pákistán, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, SAR, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Tanganjika, Turecko, Uganda, USA, V. Británie.